

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

76. Ad quem igitur detur appellatio à sententia diffinitiva Vicarii generalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

n. 6. num. 7. Barbof. Jur. Eccles. l. 1. c. 15. num. 18. juxta Clem. 2. de rescrip. & c. Romana. de appellat. in 6. contra Germon. de indulg. Cardin. l. 1. c. 7. num. 88. Et sic in specie, etiam si Vicarius resideat in civitate, restrictè tamen ad illam tantum, aut ad alium locum vel loca & partem Diocesis, non ad totam, adhuc ab eo appellari possit ad Episcopum; quia remaneret foraneus. Garc. loc. cit. num. 30. ubi ait in *Abulens. matrim. de Anno 1542.* resolutum à Rota, à Judice Metropolitano Archiepiscopi Compostellani residente in civitate Salmantina deputato ad cognoscendum de causis appellationum certorum Episcopatum Suffraganeorum tanquam Vicario foraneo posse appellari ad Archiepiscopum. Pax Jord. loc. cit. num. 50. Sbroz. l. 1. q. 23. num. 4. ubi dicit, talem Vicarium restrictè constitutum ad civitatem non dici generalem, sed delegatum *juncto num. 9.* ubi dicit, à Vicarii foranei sententia dari appellationem ad Episcopum, aut ejus Vicarium generalem. Item q. 29. num. 1. & 2. ubi talem dicit esse Vicarium foraneum, & non habere idem tribunal cum Episcopo. Unde mirum est, quod hic auctor tam manifestè sibi contradicat l. 3. q. 2. num. 5. ubi is expressè: *Ampliatur primò, etiam non dari appellationem ad Episcopum à sententia Vicarii generalis constituti in Civitate tantum, &c.* quia is non est verè & absolute generalis, ut Garc. loc. cit. num. 53. & ipse Sbroz. confessus erat cit. q. 29. Sic itaque appellari poterit à Vicario foraneo ad Episcopum, cujus est Vicarius foraneus, vel ejus Vicarium generalem. Garc. loc. cit. num. 29. citans quamplures. Sbroz. l. 2. q. 62. num. 6. ubi expressè: *Quia foraneus Vicarius dependet à Vicario generali seu principali, & eidem subditus est, ab ejus sententia ad Vicarium generalem appellatur.* Citat pro hoc Archidiacon. in c. 2. de consuetudine in 6. in fine. Cardin. in Clem. 2. de rescrip. num. 25. Felin. in c. si quis contra. De foro compet. num. 5. & plures alios. Limitat tamen hoc ipsum Sbroz. cit. q. 62. num. 8. & 9. ut non procedat appellatio à foraneo ad Vicarium generalem, dum appareret, quod propter causas delegatas ab Episcopo potestas detracta esset ab ordinaria potestate Vicarii generalis, & concessa foraneo; eò quod tunc Vicarius quò ad illas causas non subsit Vicario generali. Sed neque à Vicario tali foraneo appellari potest præterito Episcopo, ejusque Vicario ad Metropolitanum. Sbroz. l. 3. q. 2. n. 6. nisi forte consuetudo haberet aliud, Sbroz. ibidem n. 7.

Questio 76. Ad quem ergo detur appellatio à sententia diffinitiva Vicarii generalis?

Respondeo: Ad Archiepiscopum seu Metropolitanum Episcopi, cujus est Vicarius, vel ad Papam, sive ad illum, ad quem appellaretur ab Episcopo. Sbroz. l. 3. q. 1. num. 1. juxta c. Romana. de appellat. in 6. & ibi Innoc. & Archid. Idque non obstante in contrarium consuetudine etiam immemorali. Sbroz. ibid. num. 2. Ita tamen, ut procedat in appellationibus à diffinitiva, vel ab alia habente vim diffinitivæ, & cujus gravamen per appellationem à diffinitiva reparari nequit; secus enim est ab interlocutoria, vel à quocunque alio gravamine ante diffinitivam. Sbroz. num. 3. De cetero Metropolitanus cognoscere non poterit de negotio principali omisso articulo appellationis, etiam cum consensu Vicarii Episcopi Suffraganei, nisi ejusdem ad sit mandatum speciale. Sbroz. num. 4. & 5. citans Jo. Baptist. Ferret. conf. 307. num. 1. & 2.

Questio 77. An à sententia Vicarii generalis supplicari possit ad Episcopum?

Respondeo negativè. Barbof. de off. & potest. Episc. p. 3. alleg. 54. num. 49. citans Marches. de commiss. p. 1. c. 6. n. 118. Pax Jord. l. cit. num. 63. ex Sbroz. l. 3. q. 12. à n. 2. citante pro hoc Host. & Archid. c. Romana. Cardin. in Clem. 2. de rescrip. n. 8. Auf. frer. in addit. ad Tolosan. q. 439. & c. Rationem ex iisdem Authoribus dat Sbroz. primò. Quòd si à sententia Vicarii supplicari possit ad Episcopum, fieret fraus prohibita: appellationi contra mentem cit. c. Romana. & c. 2. de conscrip. in 6. & contra regul. juris in 6. quòd unà vià prohibetur, ad illud alia vià non debet admitti. Secundò, quòd vel sic non esset idem consistorium Vicarii cum Episcopo, si à consistorio Vicarii supplicari possit ad consistorium Episcopi; adeoque jam prohibita appellatione ab ipso, prohibitum quoque est supplicare ad Episcopum, non obstante ut Sbroz. l. cit. num. 6. quòd supplicatio de cetero differat ab appellatione: siquidem differentia illa procedat in casibus expressis, in aliis verò supplicatio & appellatio procedant pari passu, ut Roland à Valle conf. 94. n. 9. & seg. vol. 3. Imol. conf. 146. col. 4. in fine. Uti etiam differentiam illam inter supplicationem & appellationem locum habere dicit n. 7. si fieret Principi habenti jurisdictionem diversam à suo Judice; non verò si fiat Episcopo habenti eandem jurisdictionem cum suo Vicario.

2. Ampliat quoque hanc doctrinam de supplicatione prohibita ad Episcopum Sbroz. l. cit. ut locum quoque habeat in Vicario Capituli sede vacante, citans pro hoc Pavin. de potest. Capit. sed. vac. p. 2. q. 10. num. 14. Jo. And. in cit. c. Romana. de appell. in 6. Zenzel. in Clem. 2. de rescrip.

3. Limitatur tamen etiam à Sbroz. l. cit. n. 10. responsio nostra, ut procedat de supplicatione strictè tali, non autem, ubi agitur de restitutione largè tali, qualem vocat, quæ concevit, seu respicit commodum restitutionis in integrum; eò quòd, si supplicatio porrigatur ad solum effectum restitutionis in integrum, seu suam intentionem unicè fundet in hoc remedio restitutionis, poterit interponi, & poterit Episcopus eidem supplicationi deferens restituere in integrum adversus Vicarii sui sententiam, non secus ac ipse Vicarius contra sententiam à seipso latam potest concedere condemnato hanc restitutionem. Sbroz. cit. n. 10. Pax Jord. cit. n. 63. Barbof. cit. n. 51. citante pro hoc Capell. Tholosan. decis. 479. Cabellin. millelo q. 747. Bertach. de Episc. p. 5. l. 4. n. 67. Cuch. Instit. major. l. 3. lit. 9. de Episc. n. 308. Zerol. in pr. p. 1. v. Vicarius §. 5. & c. pro cujus ulteriores declarat. fit

Questio 78. Num igitur & qualiter Vicarius tam contra suam, quam Episcopi sui sententiam restituere possit in integrum?

Respondeo primò: Possit Vicarium contra sententiam à se ipso latam restituere in integrum jam dictum est, stabilitque id ipsum Sbroz. l. 3. q. 13. n. 1. & 2. citatis quam plurimis, & insuper hac ratione desumpta ex c. causa. junctà Gl. v. habentibus. de restitution. in integ. quòd Ordinarij, qui habent jurisdictionem cum administratione (qualiter illam habet Vicarius generalis Episcopi, ut dictum supra) possunt concedere restitutionem in integrum.

2. Ampliatur id ipsum primò à Sbroz. l. cit. num. 4. ut procedat tam in restitutione in integrum, quæ